v Brně dne 12. května 1919 platně uděleno nebo zda st-l mohl tohoto domovského práva platně nabýti, nýbrž řešil otázku, zda nabyl čsl. státního občanství, a zodpověděv si otázku tu záporně, dospěl k závěru, že st-l p o z b y l domovského práva v Brně pro nedostatek čsl. státního občanství.

Otázka, zda st-l nabyl čsl. státního občanství, může však býti řešena ve smyslu předpisu § 1 č. 1 úst. zák. č. 236 ex 1920 teprve po zjištění, zda st-l v území někdejšího mocnářství rak.-uh., jež náleží nyní čsl. republice, domovské právo nejpozději dnem 1. ledna 1910 získal a od té doby nepřetržitě měl až do dne, kterým ústavní zákon 236/20 nabyl účinnosti, t. j. d o 16. č e r v e n c e 1 9 2 0.

Zjištění, je-li tento předpoklad dán, předpokládá však právě rozřešení otázky, která byla ve správním řízení jediné předmětem sporu, zda bylo st-li dne 1 2. k v ě t n a 1 9 1 9 p l a t n ě u d ě l e n o d o m o v s k é p r á v o v B r n ě, vyřešení otázky té pak závisí na zodpovědění otázky, zda dne 12. května 1919 měl st-l v ů č i s t á t u čsl. postavení cizozemce čili nic a odpověď na tuto otázku závisi opět na zodpovědění otázky, zda území, na němž se nalézá obec A. (okres bílský), bylo s hlediska čsl. státu v den 12. května 1919 částí státního území čsl. republiky. Neboť v případě kladného zodpovědění této poslední otázky nemohl st-l pokládán býti v den 12. května 1919 za cizozemce, nýbrž bylo k němu hleděti jako k příslušníku státu čsl.

Žal. úřad měl tedy posuzovat věc spornou dle právního stavu, jaký byl dán v den 12. května 1919.

Místo toho posuzoval žal. úřad věc dle právního stavu, jaký tu byl v den 16. července 1920 po vydání úst. zákona 236/20 a řešil otázku státního občanství st-lova, která nebyla předmětem sporu a kterou bude lze řešiti teprve, až bude rozřešena sporná otázka, zdali st-li bylo 12. května 1919 platně uděleno domovské právo v B r n ě.

Nař. rozhodnutí spočívá na mylném právním posouzení věci a bylo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 3992.

H o n e b n í p r á v o. — U r b a r i a l i s t é (S l o v e n s k o): I na pozemcích urbarialistických může stanovami býti předepsán pronájem honitby veřejnou dražbou.

(Nález ze dne 7. října 1924 č. 17.040.)

V ě c: Vojtěch K. v K. proti županu župy Košické o pronájem honebního práva na pozemcích býv. urbarialistů ve V.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Smlouvou z 15. listopadu 1905 pronajali zástupci urbarialistického komposesorátu ve V. st-li honební právo na pozemcích těchto urbárníků, ležících v e-ském katastru na dobu 8 let. Doložkou k této smlouvě připojenou dne 31. srpna 1913 byla tato prodloužena do 14. listopadu 1926.

Nař. rozhodnutím nařídil župní úřad v Košicích, aby toto honební

právo dáno bylo do pronájmu veřejnou dražbou a poukázalo představenstvo obce V., aby dražbu vyhlásilo a provedlo.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná vytýká mu nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že žal. úřad proti právu nařídil, aby sporná honitba byla dána do pronájmu veřejnou dražbou, přehlížeje, že jde o pozemky urbarialistické, které mohou býti pronajaty z volné ruky.

Rozhoduje o stížnosti této uvažoval nss takto:

Hospodaření v lesích a na holých prostorách, jež jsou v nedílném vlastnictví komposesorátů a bývalých urbarialistů a jichž se společně užívá, upraveno jest předpisy obsaženými v druhém oddíle zák. čl. XIX/1898. Podle § 25 tohoto zák. článku hospodaření na takovém majetku spravuje shromáždění spolumajetníků řídíc se stanovami, jež ve smyslu tohoto zákona budou pořízeny. Uvedený zákonný článek označuje tedy stanovy, vyhovující předpisům jím vydaným, jako normu závaznou pro hospodaření na společném majetku bývalých urbarialistů.

Také urbarialisté ve V. mají takové stanovy. Stanovy tyto v § 60 pod č. 7, doplněném schvalovacím výnosem býv. uh. min. orby ze 30. října 1909 (§ 46 a 50 zák. čl. XIX/1898) předpisují, že právo honební na pozemcích, o něž tu jde, propachtuje se ústně neb písemně veřejnou dražbou a to společně s honebním právem na obecním honebním obvodu.

V daném případě bylo však, jak ze spisů plyne a stížností jest také doznáno, toto honební právo pronajato st-li bez veřejné dražby, tedy proti ustanovení právě uvedenému.

Za tohoto stavu věci nelze postupu žal. úřadu vytýkati důvodně nezákonnost, jestliže na smlouvu takovou nepozíral a nařídil, aby pronájem se stal cestou veřejné dražby obcí vyhlášené a provedené.

Má-li stížnost na mysli, tvrdíc, že jde o honební právo urbarialitů a že proto může býti pronajato z volné ruky, nařízení býv. uh. min. orby č. 9847 z roku 1904 (Rendeletek Tára 1904 č. 54), jest na omylu, neboť nařízení to jen vyslovuje, že majetek býv. urbarialistů, jsou-li jinak zákonné podmínky dány, tvoří samostatnou honitbu a že s touto honitbou majetníci mohou nakládati bez jakéhokoliv zasahování úřadu, nijak však se nedotýká a podle povahy věci ani nemůže se dotýkati závaznosti platných stanov, jež zakládá se na předpisech zák. čl. XIX z r. 1898.

Stížnost jest tedy bezdůvodná a bylo ji proto zamítnouti.

Č. 3993.

Státní zaměstnanci I. * Rozhodnutí přednosty ústředí o stížnosti úředníka do pořadového seznamu (§ 39, odst. 3 služ. pragm. z 25. ledna 1914 č. ř. z. 15) vztahuje se toliko na zařazení úředníka pro ten rok, ohledně něhož stížnost byla podána. — II. * Za počátek služebního roku, rozhodného pro určení služebního pořadí úředníka dle § 37 služ. pragmatiky, pokládá se den nástupu prozatímní služby v té které hodnostní třídě, předcházela-li tato bezprostředně definitivnímu ustanovení (§ 9 a 61 cit. zák.). — III. Úředník, který nepodal